

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa M. [...] S.A. w K.
przeciwko D. R.-V.
o ochronę dóbr osobistych i zapłatę,
oraz z powództwa wzajemnego D. R.-V.
przeciwko pozwanemu wzajemnie M. [...] S.A. w K.
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 maja 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej (powódki wzajemnej) D. R.-V.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 15 lutego 2018 r., sygn. akt I ACa [...], I ACz [...]

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] adwokatowi I. E. tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu powódce w postępowaniu kasacyjnym kwotę 1930 (tysiąc dziewięćset trzydzieści) złotych powiększoną o należny podatek od towarów i usług,**
- 3) nie obciąża powódki wzajemnej kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje

potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi wyłącznie na tym, że zachodzi nieważność postępowania wynikająca z pozbawienia jej możliwości obrony swych praw wobec przeprowadzenia rozprawy apelacyjnej w dniu 15 lutego 2018 r. pod jej nieobecność.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Jak wynika z akt sprawy w dniu 15 lutego 2018 r. odbyła się rozprawa apelacyjna, po której zapadł wyrok, będący przedmiotem zaskarżenia przez pozwaną. Pozwana ani jej pełnomocnik - adwokat I. E. w rozprawie tej nie uczestniczyli. Pozwana przed rozprawą wniosła o kolejne już odroczenie rozprawy apelacyjnej przedstawiając zaświadczenie od lekarza sądowego o niezdolności do osobistego stawiennictwa na rozprawie do dnia 22 czerwca 2018 r. oraz twierdząc, że będzie uczestniczyć tylko w dwóch wybranych przez nią sprawach prowadzonych przed sądami w K., a pozostałe będą czekały. O terminie rozprawy został prawidłowo powiadomiony pełnomocnik pozwanej adwokat I. E. (k. 608). Wniosek pozwanej Sąd oddalił na rozprawie w dniu 15 lutego 2018 r.

W tych okolicznościach nie można mówić o nieważności postępowania wynikającego z pozbawienia pozwanej prawa do obrony. Osobisty udział strony w rozprawie apelacyjnej jest nieobowiązkowy i stanowi jej prawo. Na wniosek pozwanej Sąd Apelacyjny odroczył rozprawę wyznaczoną na dzień 8 września 2017 r. i wyznaczył nowy termin na dzień 15 lutego 2018 r. Ponieważ dla pozwanej ustanowiono pełnomocnika z urzędu, który został prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy nie było podstaw do jej ponownego odroczenia, wobec długoterminowego zwolnienia lekarskiego pozwanej, skoro sąd nie planował prowadzić czynności dowodowych wymagających osobistego stawiennictwa strony. W piśmie zawierającym wniosek pozwana wskazała na chęć udziału osobistego udziału w rozprawie, ale nie uzasadniła tego żądania, a ze wskazania iż sama zdecyduje w których sprawach będzie uczestniczyła osobiście wynika,

że traktowała ona wniosek o odroczenie rozprawy jedynie jako sposób na przedłużenie postępowania, co jest niezgodne z art. 3 i 6 k.p.c. Prawa strony w sposób wystarczający zabezpieczało powiadomienie o rozprawie i możliwość w niej udziału jej pełnomocnika z urzędu.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

Pełnomocnikowi pozwanej z urzędu Sąd Najwyższy przyznał wynagrodzenie zgodnie z § 16 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 14 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 w zw. z § 8 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 18).

Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. postanowił odstąpić od obciążenia skarżącej kosztami postępowania kasacyjnego wobec jej trudnej sytuacji majątkowej i osobistej.